

¡Médicos Internos Residentes a la huelga! [ESP/VAL]

Los Médicos Internos Residentes (MIR), son aquellos graduados en medicina que, para completar su formación, se encuentran realizando un periodo formativo práctico en los hospitales.

Durante las peores semanas de la pandemia provocada por la COVID-19, algunos MIR realizaban más de 200 horas al mes, y en algunas ocasiones más de 31 horas seguidas, tal y como denuncia la Asociación MIR de España-AME. A cambio, [lo único que han recibido ha sido recortes en sus sueldos](#) y falsas alabanzas a su trabajo.

A consecuencia de estos atropellos laborales, los MIR han convocado en distintos puntos del Estado, una huelga indefinida. En València, la huelga partió el pasado martes 21 de julio.

Ana Barceló, quien se ha caracterizado durante esta pandemia por ser la voz de la insensatez, con innumerables faltas de respeto a los sanitarios antes y durante la pandemia, no ha dudado en rehuir de las críticas y del dialogo con los MIR. Pese a no considerarles “esenciales”, al ser personal en formación, se han impuesto unos servicios mínimos del 100% mientras se negaba a entablar una negociación. Teniendo en cuenta que los MIR no son personal esencial, en teoría, al no tener estos la

“formación práctica” necesaria, ¿qué sentido tiene imponer un

servicio mínimo del 100%? ¿No debería la sanidad pública sustentarse sobradamente sin este personal?

[Desde el PCOE ya exigimos la dimisión de Ana Barceló](#) por sus innumerables atropellos contra los trabajadores sanitarios y contra la salud pública. Hoy de nuevo, insistimos en la necesidad de eliminar a esta persona de la dirección de la sanidad pública valenciana, pero además denunciemos la manera sistemática en la que la precarización de los empleos, incluso públicos, sirven para reducir costes, como en el caso de los MIR, aumentar beneficios de empresas privadas, como en el caso de los TES y perjudicar en todos los casos la sanidad pública y los derechos laborales de los trabajadores. Debemos exigir, sin duda alguna, la dimisión de Ana Barceló y el resto de gestores de la sanidad valenciana, pero de igual manera debemos denunciar el propio sistema que encarna el problema, y atajarlo de raíz.

Por su parte, Compromís, socio de gobierno del PSPV, Ciudadanos, muleta del PP en Madrid, y Partido Popular, no han dudado en, de manera oportunista y cínica, poner buena cara a las reivindicaciones de los MIR. Todos ellos, en mayor o menor medida, en un nivel u otro de las instituciones del Estado, han sido y son cómplices del desmantelamiento de la sanidad pública y la precarización de los trabajadores sanitarios. Esto es muestra pues de que, el espectro político burgués, de un extremo a otro, solo cumple unos intereses económicos superiores a su supuesto papel. Llámese patronal de ambulancias, llámese UE a través de los recortes sociales a fin de cumplir objetivos de déficit o llámese patronal de residencias de ancianos, quien gestiona es el gobierno, quien decide, es el poder económico.

Mientras los dirigentes autonómicos se felicitan, se dan palmadas en sus propias espaldas, y lanzan lágrimas de cocodrilo sobre las tumbas de los difuntos, la posible segunda

oleada de la pandemia de COVID-19 empieza a ver su inicio. De nuevo, el personal sanitario pagará con sangre, sudor y lágrimas las penurias de una gestión ajena. De nuevo, la “crisis del COVID-19”, que no ha hecho más que exacerbar las consecuencias de la anterior crisis económica, hará que el gobierno, independientemente de su color, haga un llamado a la población a “apretarse el cinturón y realizar sacrificios”, y estos sacrificios los pagaremos, de nuevo, los trabajadores. El mismo personal médico que ayer y hoy catalogan como “héroes”, serán números a recortar en una gráfica.

Desde el Partido Comunista Obrero Español nos solidarizamos con la lucha y las reivindicaciones de los MIR, y hacemos un llamado a los MIR a organizarse contra los atropellos laborales en sus centros sanitarios, de igual manera, llamamos a todo el personal sanitario a apoyar sus movilizaciones, pues hoy son ellos, pero mañana puede ser tu. De igual manera, llamamos a los MIR a solidarizarse con el resto de trabajadores sanitarios que sufren día a día la precarización, no solo en sus derechos laborales, sino también en su dignidad.

¡Pues solo la organización de los trabajadores puede frenar estos atropellos! ¡Unidad obrera como único camino!

¡Ni un paso atrás!

¡Todos somos MIR!

En València a 22 de julio de 2020

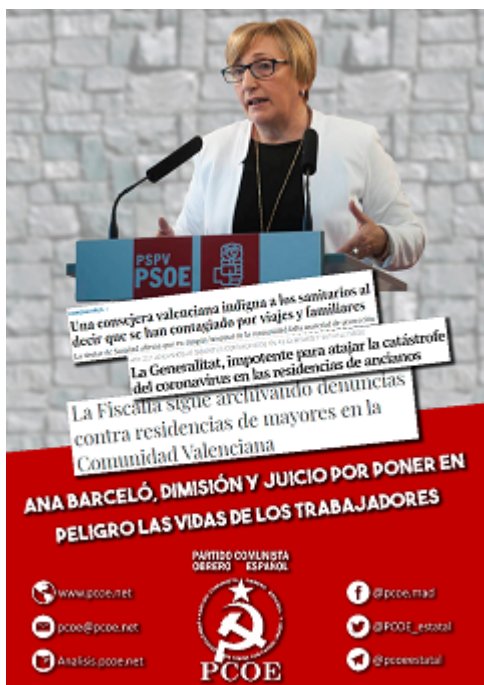
Comité Regional del Partido Comunista Obrero Español (PCOE) en
València

Metges Interns Residents a la vaga!

Els Metges Interns Residents (MIR) són aquells graduats en medicina que per a completar la seua formació es troben realitzant un període formatiu pràctic als hospitals.

Durant les pitjors setmanes de la pandèmia provocada per la COVID-19, alguns MIR realitzaven més de 200 hores al mes, i en algunes ocasions més de 31 hores seguides, tal com denuncia l'Associació MIR d'Espanya-AME. A canvi, [l'única cosa que han rebut ha sigut una retallada dels seus sous](#) i falses lloances al seu treball.

A conseqüència d'aquests atropellaments laborals, els MIR han convocat en diferents punts de l'Estat, una vaga indefinida. A València, la vaga començà dimarts 21 de juliol.

Ana Barceló, qui s'ha caracteritzat durant aquesta pandèmia per ser la veu de la insensatesa, amb innumbrables faltes de respecte als sanitaris abans i durant la pandèmia, no ha dubtat en defugir de les crítiques i del diàleg amb els MIR. Malgrat no considerar-los "essencials" al ser personal en formació s'han imposat uns serveis mínims del 100% mentre es negava a entaular una negociació. Tenint en compte que els MIR no són personal essencial, en teoria, al no tindre aquests la "formació pràctica"

necessària, quin sentit té imposar un servei mínim del 100%? No deuria la sanitat pública sustentar-se àmpliament sense aquest personal?

[Des del PCOE ja vam exigir la dimissió d'Ana Barceló](#) pels seus innombrables atropellaments contra els treballadors sanitaris i contra la salut pública. Hui de nou, insistim en la necessitat d'eliminar aquesta persona de la direcció de la sanitat pública valenciana, però a més denunciem la manera sistemàtica en la qual la precarietat de les ocupacions, fins i tot públiques, serveixen per a reduir costos, com en el cas dels MIR, augmentar beneficis d'empreses privades, com en el cas dels TES i perjudicar en tots els casos la sanitat pública i els drets laborals dels treballadors. Hem d'exigir, sens dubte, la dimissió d'Ana Barceló i la resta de gestors de la sanitat valenciana, però d'igual manera hem de denunciar el propi sistema que encarna el problema i atallar-lo d'arrel.

Per part seua, Compromís, soci de govern del PSPV, Ciutadans, muleta del PP a Madrid, i Partit Popular no han dubtat en, de manera oportunista i cínica, posar bona cara a les reivindicacions dels MIR. Tots ells, en major o menor mesura, en un nivell o altre de les institucions de l'Estat, han sigut i són còmplices del desmantellament de la sanitat pública i la precarietat dels treballadors sanitaris. Això és mostra de que l'espectre polític burgés, d'un extrem a un altre, només compleix uns interessos econòmics superiors al seu suposat paper. Es diga patronal d'ambulàncies, es diga UE a través de les retallades socials a fi de complir objectius de dèficit o es diga patronal de residències d'ancians, qui gestiona és el govern, qui decideix, és el poder econòmic.

Mentre els dirigents autonòmics es feliciten, es donen palmades en la seua pròpia esquena, i llancen llàgrimes de cocodril sobre les tombes dels difunts, la possible segona onada de la pandèmia de COVID-19 comença a veure el seu inici. De nou, el personal sanitari pagarà amb sang, suor i llàgrimes les penúries d'una gestió aliena. De nou, la "crisi del COVID-19", que no ha fet més que exacerbar les conseqüències de l'anterior crisi econòmica, farà que el govern,

independentment del seu color, faça un cridat a la població a “estrényer-se el cinturó i realitzar sacrificis”, i aquests sacrificis els pagarem de nou els treballadors. El mateix personal mèdic que ahir i hui cataloguen com a “herois” seran números a retallar en una gràfica.

Des del Partit Comunista Obrer Espanyol ens solidaritzem amb la lluita i les reivindicacions dels MIR, i fem un cridat als MIR a organitzar-se contra els atropellaments laborals en els seus centres sanitaris, d'igual manera, cridem a tot el personal sanitari a donar suport a les seues mobilitzacions, perquè hui són ells, però demà pot ser la teua. D'igual manera, cridem els MIR a solidaritzar-se amb la resta de treballadors sanitaris que pateixen dia a dia la precarietat, no sols en els seus drets laborals, sinó també en la seua dignitat.

Perquè només l'organització dels treballadors pot frenar aquests atropellaments! Unitat obrera com a únic camí!

Ni un pas arrere!

Tots som MIR!

A València a 22 de juliol de 2020

Comitè Regional del Partit Comunista Obrer Español (PCOE) a
València